

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (fjärde avdelningen)
den 13 juni 1997 *

I mål T-13/96,

TEAM Srl, bolag bildat enligt italiensk rätt, Rom,

Centralne Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Kolejowego (Kolprojekt),
bolag bildat enligt polsk rätt, Warszawa,

företrädna av advokaterna Antonio Tizzano och Gian Michele Roberti, Neapel, 36,
place du Grand Sablon, Bryssel,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren
Marie-José Jonczy och Lucio Gussetti, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud,
delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirch-
berg, Luxemburg

svarande,

* Rättegångsspråk: italienska.

angående en talan dels om ogiltigförklaring av kommissionens beslut i en skrivelse från chefen för enhet 2 ("Polen och de baltiska staterna") i direktorat B ("förbindelser med Centraleuropa") vid direktorat IA (Yttre förbindelser: Europa och de nya oberoende staterna, den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, yttre representation) av den 16 november 1995 om att avbryta anbudsförfarandet avseende en projektstudie för modernisering av en järnvägsknut i Warszawa på linje E-20 samt att återkalla en anbudsinfordran av den 4 december 1995 avseende en projektstudie för moderniseringen av järnvägsknuten i Warszawa på linje E-20 TEN, dels ersättning för de skador som sökandena har lidit på grund av kommissionens handlande,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna P. Lindh och J.D. Cooke,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökandena, TEAM Srl och Centralne Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Kolejowego (Kolprojekt) är ett italienskt projekteringsbolag som bedriver verksamhet inom sektorn för anläggning, förvaltning och underhåll av bygg- och

anläggningsarbeten och ett polskt offentligt bolag som bedriver verksamhet genom att tillhandahålla projekteringstjänster inom järnvägssektorn.

- 2 PHARE-programmet — vilket har upprättats på grundval av rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till Ungern och Polen (EGT L 375, s. 11, nedan kallad förordning nr 3906/89), ändrad genom rådets förordning (EEG) nr 2698/90 av den 17 september 1990 (EGT L 257, s. 1), rådets förordning (EEG) nr 3800/91 av den 23 december 1991 (EGT L 357, s. 10), rådets förordning (EEG) nr 2334/92 av den 7 augusti 1992 (EGT L 227, s. 1), rådets förordning (EEG) nr 1764/93 av den 30 juni 1993 (EGT L 162, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 1366/95 av den 12 juni 1995 (EGT L 133, s. 1), i syfte att utvidga det ekonomiska stödet till andra länder i Central- och Östeuropa — utgör det ramprogram inom vilket Europeiska gemenskapen lämnar ekonomiskt bistånd till länder i Central- och Östeuropa för åtgärder avsedda att stödja den ekonomiska och sociala reformprocessen i dessa länder.

- 3 Den 13 juni 1995 utlyste kommissionen en selektiv anbudsinfordran för utförandet av en projektstudie avseende moderniseringen av en järnvägsknut i Warszawa på linje E-20. Denna anbudsinfordran skickades till bland andra sökandena. Dessa bildade ett konsortium för delta gemensamt i anbudsförfarandet och ingav anbud.

- 4 Genom telefaxmeddelande av den 16 november 1995 från chefen för enhet 2 ("Polen och de baltiska staterna") i direktorat B ("förbindelser med Centraleuropa") vid direktorat IA (Yttre förbindelser: Europa och de nya oberoende staterna, den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, yttre representation) (nedan kallad IA. B.2) informerade kommissionen de anbudsgivande företagen om att sagda anbudsinfordran hade återkallats (nedan kallat det omtvistade beslutet).

- 5 Den 4 december 1995 utlyste kommissionen ”på den polska regeringens vägnar” en ny selektiv anbudsinfordran för utförandet av en projektstudie avseende moderniseringen av en järnvägsknut i Warszawa på linje E-20 TEN (nedan kallad den omtvistade anbudsinfordran).

- 6 Genom telefaxmeddelande av den 21 december 1995 tillkännagav chefen för IA. B.2 att då flera anbudsgivare hade framställt frågor och anmärkningar beträffande bristen på klarhet i kontraktshandlingarna, planerade kommissionen att utreda berörda aspekter med de polska myndigheterna för att under januari fastställa tydligare kontraktshandlingar samt en ny frist för anbudsgivningen. I telefaxmeddelandet preciserades att anbudsgivningen under tiden hade inställts och att fristens utgång hade skjutits upp.

Parternas yrkanden och förfarandet

- 7 Sökandena har genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 26 januari 1996 väckt den föreliggande talan och yrkat att förstainstansrätten skall
 - ogiltigförklara kommissionens beslut i skrivelsen av den 16 november 1995 från chefen för enhet IA. B.2 samt den nya anbudsinfordran av den 4 december 1995,
 - bifalla yrkandet om ersättning för liden skada,
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

- 8 Genom telefaxmeddelande av den 28 maj 1996 har Republiken Polens ministerium för transport och sjöfartsfrågor begärt att kommissionen skall dra tillbaka projektstudien om en järnvägsknut i Warszawa från PHARE-programmet PL 9406 och ersätta den med andra brådskande järnvägsprojekt. Ministeriet har i det avseendet gjort gällande att anbudsgivningen har varit inställd sedan flera månader och att studien inte kan genomföras. Ministeriet har också hänvisat till yttre faktorer i fråga om den planerade moderniseringen av nämnda järnvägsknut, i synnerhet förbättringen av järnvägslinjen E-20 på sträckan Warszawa—Terespol, samt de nya prioriterade förhandsinvesteringarna på linje E-65 (sträckan Warszawa-Gdynia, Crète-passagen VI).
- 9 Vice generaldirektören för GD IA har genom skrivelse av den 3 juni 1996 upplyst det polska ministeriet om att kommissionen har bifallit dess begäran. Han har preciserat att eftersom det inte längre finns anledning att fullfölja anbudsförfarandet avseende studien, har kommissionen beslutat att avbryta hela förfarandet i enlighet med artikel 23.2 d i "General Regulations for tenders and the award of service contracts" (allmänna föreskrifter om anbudsgivning och tilldelning av kontrakt om tjänster, nedan kallade de allmänna föreskrifterna).
- 10 Genom en samma dag daterad skrivelse har direktören för direktorat B vid GD IA (nedan kallat direktorat IA. B) underrättat sökandena om det polska ministeriets begäran samt kommissionens följdenliga beslut att avbryta hela anbudsförfarandet i enlighet med artikel 23.2 d i de allmänna föreskrifterna.
- 11 Genom inlägga som inkom till förstainstansrätten den 10 juni 1996 (nedan kallad inlagan av den 10 juni 1996) har kommissionen anmält en rättegångsfråga och yrkat att förstainstansrätten skall

— förklara att det i fråga om yrkandet om ogiltigförklaring saknas anledning att döma i saken,

- avvisa skadeståndstalan, eller i andra hand ogilla detta yrkande,
 - förplikta sökandena att ersätta de rättegångskostnader som har förorsakats av skadeståndsyrkandet.
- 12 I sina yttranden över begäran om förklaring att anledning saknas att döma i saken och invändningen om rättegångshinder har sökandena yrkat att förstainstansrätten skall
- ogilla begäran om förklaring att anledning saknas att döma i saken eller i andra hand låta beslutet anstå till den slutliga domen,
 - för det fall att begäran om förklaring att anledning saknas att döma i saken skulle bifallas, förplikta kommissionen att ersätta de rättegångskostnader som har förorsakats av yrkandet om ogiltigförklaring,
 - förklara att skadeståndsyrkandet kan upptas till sakprövning.
- 13 Den 5 maj 1997 har förstainstansrätten genom en processledningsåtgärd begärt att kommissionen skall förete skrivelsen från Republiken Polens ministerium för transport- och sjöfartsfrågor av den 28 maj 1996 samt skrivelsen från vice generaldirektören vid GD IA av den 3 juni 1996, och att sökandena skall inge skrivelsen från direktören för direktorat IA. B. av den 3 juni 1996. Parterna har inkommit med de begärda skrivelserna den 14 respektive den 12 maj 1997.

Rättsfrågorna

- 14 Sökanden har allmänt gjort gällande att inlagan av den 10 juni 1996 inte överensstämmer med rättegångsreglerna, eftersom den samtidigt innehåller en begäran med stöd av artikel 114 i rättegångsreglerna om förklaring att anledning saknas att döma i saken, vilken uteslutande rör yrkandet om ogiltigförklaring, och ett svaromål som endast avser skadeståndsyrkandet. Sökandena har med stöd av artiklarna 46 och 114 i rättegångsreglerna hävdad att en part inte kan dela upp sitt svaromål genom att i samma handling framställa både ett yrkande om avvisning eller om förklaring att anledning saknas att döma i saken, vilket avser vissa av sökandenas yrkanden, och ett ordinarie svaromål vad avser övriga yrkanden.
- 15 Sökandenas argument kan inte godtas. Även om inlagan av den 10 juni 1996 har rubricerats "begäran med stöd av artikel 114 i rättegångsreglerna om förklaring att anledning saknas att döma i saken samt svaromål" och innehåller ett andrahandsyrkande om att skadeståndsyrkandet skall ogillas, framgår det nämligen av inlagan att den skall tolkas på så sätt att kommissionen begär att förstainstansrätten utan att pröva målet i sak skall förklara att anledning saknas att döma i saken och, vad avser skadeståndsyrkandet, ta ställning till den invändning om rättegångshinder som har framställts i inlagan med stöd av artikel 114 i rättegångsreglerna.
- 16 I artikel 114.3 i rättegångsreglerna föreskrivs att när svaranden har anmält en rättegångsfråga vid förstainstansrätten skall återstoden av förfarandet vara muntligt, om inte förstainstansrätten bestämmer annat. I förevarande fall har genomgången av handlingarna i målet försett domstolen med tillräckliga uppgifter. Följaktligen saknas anledning att inleda det muntliga förfarandet.

Begäran om förklaring att anledning saknas att döma i saken vad gäller yrkandet om ogiltigförklaring

Parternas argument

- 17 Kommissionen har gjort gällande att den i enlighet med artikel 3.2 i förordning nr 3906/89 har tagit hänsyn till den i skrivelsen av den 28 maj 1996 från Republiken Polens ministerium för transport- och sjöfartsfrågor framställda begäran om att den studie som var föremål för den omtvistade anbudsinfordran skulle dras tillbaka, och därför har avbrutit det pågående anbudsförfarandet med stöd av artikel 23.2 d i de allmänna föreskrifterna.
- 18 Kommissionen har anmärkt att syftet med talan är att återställa den administrativa situation som gällde före det omtvistade beslutet, så att sökandena skall kunna behålla möjligheten att tilldelas kontrakt för att utföra studien. Under tiden har dock talan mist sitt föremål, eftersom hela anbudsförfarandet har avbrutits. Även om sökandenas yrkande bifölls, skulle domen inte leda till något praktiskt resultat, eftersom den skulle ha till verkan att återupprätta handlingar i ett anbudsförfarande som definitivt har avbrutits och som följaktligen inte kommer att fullföljas. Den upphandlande myndigheten skulle således inte kunna ingå något kontrakt.
- 19 Enligt kommissionen har sökandena därmed inte längre något berättigat intresse av att få saken prövad, varför förstainstansrätten i enlighet med artikel 114 i rättegångsreglerna bör förklara att anledning saknas att döma i saken vad gäller yrkandet om ogiltigförklaring.
- 20 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall avslå denna begäran om förklaring att det saknas anledning att döma i saken eller i andra hand låta beslutet anstå till den slutliga domen.

- 21 Sökandena har anmärkt att nästan ett år förflöt mellan den första anbudsinfordran av den 13 juni 1995 och det polska ministeriets skrivelse av den 28 maj 1996. Kommittén för utvärdering av anbud avslutade sin utvärdering i slutet av juli 1995. I stället för att därefter tilldela kontrakt i enlighet med artikel 22.7 b i de allmänna föreskrifterna har kommissionen, enligt sökandena, tillgripit en serie fullständigt godtyckliga, omotiverade och vårdslösa handlingar för att undvika att inleda denna upphandling.
- 22 Av begäran om förklaring att anledning saknas att döma i saken skulle dock framgå att det är dessa förseningar som har föranlett det polska ministeriet att dra tillbaka den berörda projektstudien från PHARE-programmets projekt. Mot bakgrund av kommissionens beteende anser sig sökandena inte längre kunna hoppas på att kommissionen rättar till de fel och försumligheter som den har begått vid administreringen av upphandlingsförfarandet, och för dem återstår således endast att vända sig till förstainstansrätten för skydd.

Förstainstansrättens bedömning

- 23 Gemenskapen inriktar sitt ekonomiska stöd på åtgärder avsedda att stödja den ekonomiska och sociala reformprocessen i länderna i Central- och Östeuropa med hjälp av PHARE-programmet, som har inrättats genom förordning nr 3906/89.
- 24 Artikel 3.2 i denna förordning har följande lydelse

”Hänsyn skall tas bland annat till de preferenser och önskemål som uttalas av de ifrågavarande mottagarländerna när det gäller val av åtgärder som skall finansieras enligt denna förordning”.

- 25 Av artikel 8 i samma förordning framgår vidare att kommissionen skall administrera stödet.
- 26 Det var mot denna bakgrund som kommissionen utlyste de båda anbudsinfordringarna av den 13 juni och den 4 december 1995 samt fattade besluten att återkalla dem.
- 27 Efter det att den aktuella talan hade väckts begärde emellertid de polska myndigheterna genom telefaxmeddelande av den 28 maj 1996 att den projektstudie som var föremål för dessa båda anbudsinfordringar skulle dras tillbaka från PHARE-programmet PL 9406 och ersättas av andra brådskande järnvägsprojekt. Som framgår av handlingarna i målet biföll kommissionen begäran i enlighet med artikel 3.2 i förordning nr 3906/89 och avbröt därefter hela anbudsförfarandet med stöd av artikel 23.2 d i de allmänna föreskrifterna, enligt vilken ett anbudsförfarande kan avbrytas när till exempel exceptionella omständigheter gör det omöjligt att slutföra förfarandet på ett normalt sätt.
- 28 Det är inte nödvändigt att undersöka de omständigheter som hänför sig till tiden före begäran om förklaring att anledning saknas att döma i saken för att konstatera att den studie som var föremål för de berörda anbudsinfordringarna inte kommer att genomföras inom ramen för PHARE-programmet PL 9406. Det finns därför inte längre något kontrakt att tilldela. En dom från förstainstansrätten genom vilken det omtvistade beslutet och den omtvistade anbudsinfordran ogiltigförklarades skulle således inte kunna föranleda några sådana åtgärder för att följa domen som avses i artikel 176 i EG-fördraget. Sökandena har därför inte längre något intresse av att få till stånd en ogiltigförklaring av sagda rättsakter.

- 29 Av detta följer att det inte längre finns anledning att pröva yrkandet om ogiltigförklaring.

Invändningen om rättegångshinder vad avser skadeståndsyrkandet

- 30 Kommissionen har anfört att skadeståndsyrkandet inte innehåller ens en ungefärlig uppgift om vilket ersättningsbelopp som yrkas för den påstådda skadan. Yrkandet skulle således inte uppfylla kraven i artikel 44 i rättegångsreglerna och kommissionens rätt till försvar skulle ha åsidosatts. Kommissionen anser därför att yrkandet bör avvisas.
- 31 Enligt artikel 114.4 i rättegångsreglerna skall förstainstansrätten pröva invändningen om rättegångshinder eller låta prövningen anstå till den slutliga domen.
- 32 Mot bakgrund av omständigheterna i det aktuella fallet bör prövningen av invändningen om rättegångshinder vad avser skadeståndsyrkandet anstå till den slutliga domen.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

följande beslut:

- 1) Anledning saknas att pröva yrkandet om ogiltigförklaring.**

- 2) **Prövningen av invändningen om rättegångshinder vad avser skadeståndsykandet skall anstå till den slutliga domen.**

- 3) **Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.**

Luxemburg den 13 juni 1997

H. Jung

Justitiesekreterare

K. Lenaerts

Ordförande